

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 20.12.2018 r.

DIH-2.712.47.2018.BS

DECYZJA DIH-2 NR 84/2018

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 1 pkt 1, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej nałożenia na przedsiębiorców T. O. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą O. T. Firma Handlowa w Brzoziu i R. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą D. R. Firma Handlowa w Brzoziu, wspólników spółki cywilnej Stacja Benzynowa s.c. w Brzoziu (...), obowiązek solidarnego uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty **2475,00 zł** (słownie: dwa tysiące czterysta siedemdziesiąt pięć złotych), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 1113/18/4860, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 7 listopada 2018 r. nr DIH-2 Nr 71/2018, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z 19 listopada 2018 r., przedsiębiorcy Tadeusz Orłowski prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą O. T. Firma Handlowa w Brzoziu i Roman Domżański prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą D. R. Firma Handlowa w Brzoziu, wspólnicy spółki cywilnej Stacja Benzynowa s. c. w Brzoziu, (dalej także: „Przedsiębiorcy” lub „Strony”), złożyli wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 7 listopada 2018 r. nr DIH-2 Nr 71/2018, dotyczącej nałożenia na Przedsiębiorców solidarnego obowiązku uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 1113/18/4860, niespełniającej wymagań jakościowych.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 30 sierpnia 2018 r. na stacji paliw w Brzoziu, należącej do przedsiębiorców T. O. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą O. T. Firma Handlowa w Brzoziu i R. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą D. R. Firma Handlowa w Brzoziu, wspólników spółki cywilnej Stacja Benzynowa s.c. w Brzoziu, inspektorzy reprezentujący Kujawsko - Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 4945 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 1113/18/4860 i próbkę kontrolną numer 6080/18/4860 w ilości 4 litry każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr BP.8361.2.65.2018.

Następnie inspektorzy reprezentujący Kujawsko - Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali 31 sierpnia 2018 r. próbkę oleju napędowego nr 1113/18/4860 i próbkę kontrolną nr 6080/18/4860 do akredytowanego, niezależnego Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy, według protokołu przyjęcia próbki do badania numer 290/PP/2018.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 1057/PP/2018) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 1113/18/4860), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1680), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na zaniżoną temperaturę zapłonu, której wynik badania wyniósł 50,0 °C, przy wymaganiach jakościowych powyżej 55,0 °C.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 12 września 2018 r. na ww. stacji paliw, inspektorzy reprezentujący Kujawsko - Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Strony o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego 30 sierpnia 2018 r. o numerze 1113/18/4860, przekazali egzemplarz protokołu z badań o numerze 1057/PP/2018 oraz poinformowali o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej, konieczności uiszczenia zaliczki na poczet badania próbki kontrolnej nr 6080/18/4860, pobranej w toku kontroli 30 sierpnia 2018 r. i wysokości tej zaliczki.

Pismem z 12 września 2018 r., Przedsiębiorcy wnieśli o zbadanie próbki kontrolnej nr 6080/18/4860, pobranej w toku kontroli 30 sierpnia 2018 r.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Hamilton Poland S.A. w Gdyni (sprawozdanie z badań Nr 411929/18/GDA) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki kontrolnej 6080/18/4860), nie spełniał wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zaniżoną temperaturę zapłonu, której wynik badania wyniósł 51,0 °C, przy wymaganiach jakościowych powyżej 55,0 °C.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy, zgodnie z art. 61 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz.

2096 z późn. zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego”, pismem z 4 października 2018 r., powiadomił Przedsiębiorców o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego oraz nałożenia na przedsiębiorców obowiązku ich uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorcy zostali także poinformowani, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronom biorącym udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje im, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strony nie skorzystały z przysługującego im prawa.

Decyzją z 7 listopada 2018 r. nr DIH-2 Nr 71/2018, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nałożył na Przedsiębiorców obowiązek solidarnego uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 1113/18/4860 niespełniającej wymagań jakościowych.

Pismem z 19 listopada 2018 r. (które wpłynęło do UOKiK 27 listopada 2018 r.), Strony złożyły wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 7 listopada 2018 r. nr DIH-2 Nr 71/2018.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strony stwierdziły, że niezrozumiałym dla nich jest dlaczego ponoszą konsekwencje wprowadzając paliwo złej jakości do obrotu ponieważ do każdej dostawy paliwa na stację dostają certyfikaty jakości, na których się opierają sprzedając paliwo.

Pismem z 27 listopada 2018 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorców, o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją z 7 listopada 2018 r. nr DIH-2 Nr 71/2018. Przedsiębiorcy zostali także poinformowani, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronom biorącym udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje im, na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strony nie skorzystały z przysługującego im prawa.

Rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, co następuje.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.), dalej:

„ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” – paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających. Natomiast przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy, w sytuacji gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, obliuguje zarządzającego systemem do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Szczegóły co do ustalenia wysokości wspomnianych kosztów oraz ich uiszczenia zawarto w art. 24 ust. 4 i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Biorąc powyższe pod uwagę, jak również stanowisko wyrażone przez Strony we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, należy zauważyć, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w decyzji pierwszoinstancyjnej bardzo obszernie wyjaśnił zasady odpowiedzialności za niezachowanie wymogów jakościowych. Ponownie zatem wypada podkreślić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zarządza systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Celem jaki legł u podstaw wydania ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1 ust. 1 pkt 1). Dla jego realizacji, został stworzony system monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 11 ust. 1) mający za cel przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w odrębnych przepisach. Do zadań systemu należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u przedsiębiorców. Systemem, jak to już wskazano powyżej, zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (art. 12 ust. 1), zaś czyni to przy pomocy Inspekcji Handlowej. Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw inspektor w toku postępowania kontrolnego pobiera dwie próbki (próbkę i próbkę kontrolną), z których jedna badana jest z urzędu, a druga – próbka kontrolna – na wniosek kontrolowanego, z której to możliwości Strony skorzystały. Przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy, w sytuacji gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, obliuguje zarządzającego systemem do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Dodatkowo należy wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykażą, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Analogicznie, nawet gdy badanie próbki wykaże, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, po złożeniu wniosku o zbadanie próbki kontrolnej, jeśli jej badanie wykaże, że paliwo spełnia jednak przedmiotowe wymagania, przyjmuje się, że paliwo spełnia wymagania jakościowe i koszty tego badania ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Okoliczność naruszenia art. 7 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, to jest wprowadzanie do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych wykazały badania przeprowadzone przez akredytowane laboratorium. Podkreślić należy, że przepis art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, będący podstawą do zobowiązania Stron do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, nie uzależnia jego zastosowania od stwierdzenia winy po stronie kontrolowanego. Przesłanką jego zastosowania jest wykazanie w wyniku badań, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli rozporządzeniu.

Odnosząc się do zarzutów Stron dotyczących, iż niezrozumiałym jest dlaczego ponoszą one konsekwencje wprowadzając paliwo złej jakości do obrotu ponieważ do każdej dostawy paliwa na stację dostają certyfikaty jakości, na których się opierają sprzedając paliwo, należy stwierdzić co następuje.

Ze świadectw jakości jakie Strony otrzymują od dostawcy paliwa wynika, iż potwierdzają one jakość nabywanego przez Przedsiębiorców paliwa, jednakże nie potwierdzają one jakości oleju napędowego oferowanego do sprzedaży w dniu kontroli tj. 30 sierpnia 2018 r.

Prezes UOKiK nie podważa wiarygodności dokumentów, przedłożonych przez dostawcę paliwa (świadectw jakości). W niniejszej sprawie nie podlegały one ocenie Prezesa UOKiK, podobnie jak paliwo np. w czasie transportu czy u producenta. Prezes UOKiK stwierdza natomiast, że paliwo sprzedawane przez Strony 30 sierpnia 2018 r. nie odpowiadało wymaganiom jakościowym określonym dla kontrolowanego paliwa. Okoliczność, że kontrolowany olej napędowy posiadał świadectwa jakości otrzymane od producenta paliwa, nie stanowi dowodu na to, że kontrola paliwa powinna podlegać wyłączeniu. Takiej regulacji ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie zawiera. Z punktu widzenia obowiązującego prawa oraz celów regulacji, a w szczególności ochrony interesów konsumentów, istotne jest przede wszystkim jakie paliwo Przedsiębiorcy sprzedają nabywcom, a nie jakie kupują.

W celu więc ustalenia jakości sprzedawanego w dniu kontroli paliwa, inspektorzy Inspekcji Handlowej pobierają do badań próbki paliw, zgodnie z art. 16 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, co miało miejsce w niniejszej sprawie 30 sierpnia 2018 r.

Należy podkreślić, iż Inspektorzy reprezentujący Kujawsko - Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbki paliw zgodnie z przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz wydanym na jej podstawie rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. 2014, poz. 1035). Czynności wykonane podczas przeprowadzonej kontroli oraz pobrania próbek paliw ciekłych opisane zostały w protokole kontroli nr BP.8361.2.65.2018 oraz protokole pobrania próbek nr BP.8361.2.65.2018 z 30 sierpnia 2018 r.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, inspektorzy sporządzili protokół pobrania próbek paliw nr BP.8361.2.65.2018 z 30 sierpnia 2018 r.

Powyższy protokół zawiera między innymi oznaczenie przedsiębiorcy u którego pobrano próbki, numery identyfikacyjne, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 4, datę pobrania próbek, określenie miejsca pobrania próbek oraz opis sposobu, w jaki pobrano próbki. Równolegle z protokołem pobrania próbek inspektorzy zgodnie z art. 21 sporządzili także protokół pobrania próbek przeznaczony do użytku wewnętrznego Inspekcji Handlowej, zawierający numer protokołu, o którym mowa w art. 20 ust. 1, numery identyfikacyjne, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 4, informacje o oznaczeniu próbek uniemożliwiającym identyfikację przedsiębiorcy, stacji paliwowej, u którego je pobrano, przekazywanych do akredytowanego laboratorium oraz podpis inspektora pobierającego próbki.

Jak wynika z protokołu pobrania próbek nr BP.8361.2.65.2018 z 30 sierpnia 2018 r. oraz protokołu pobrania próbek przeznaczonego do użytku wewnętrznego Inspekcji Handlowej próbki oleju napędowego pobrane na stacji paliw Przedsiębiorcy zostały oznaczone numerami 1113/18/4860 oraz 6080/18/4860 (próbka kontrolna).

Pobrane w toku kontroli 30 sierpnia 2018 r. próbki umieszczono w samochodzie w lodówce do przechowywania próbek w czasie transportu do laboratorium w warunkach zabezpieczających produkt przed zmianą jakości i cech charakterystycznych.

Z protokołu przyjęcia próbki do badań w laboratorium UOKiK w Bydgoszczy (nr 290/PP/2018) wynika natomiast jednoznacznie, iż próbki o numerach 1113/18/4860 oraz 6080/18/4860 (próbka kontrolna) zostały dostarczone prawidłowo, tzn. w szczelnych pojemnikach, prawidłowo zabezpieczonych, a numery próbek przyjętych do badań są zgodne numerami próbek w protokole pobrania próbek 290/PP/2018 z 30 sierpnia 2018 r.

Również w protokole z badań nr 1057/PP/2018 przekazanym przez laboratorium UOKiK w Bydgoszczy znajduje się informacja, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 1113/18/4860) nie spełniał wymagań jakościowych, co stanowi naruszenie art. 7 ust. 1 pkt 1. ww. ustawy.

Mając powyższe na względzie, należy zauważyć, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wywodzi odpowiedzialność na zasadzie ryzyka, z dyspozycji art. 3 ust. 1, ale przede wszystkim z treści art. 24 ust. 1 omawianej ustawy. Przepisy te, są ze sobą ściśle powiązane. Pierwszy formułuje nakaz spełniania wymagań jakościowych na każdym etapie obrotu paliwami ciekłymi (transport, magazynowanie, wprowadzanie do obrotu oraz gromadzenie), zaś drugi obliuguje do podjęcia określonych działań, w sytuacji gdy wymagania jakościowe nie są spełnione. W niniejszej sprawie, Strony wprowadzały do obrotu paliwo niespełniające wymagań jakościowych. Odpowiedzialność przedsiębiorców wprowadzających do obrotu paliwo niewłaściwej jakości ma charakter absolutny. Oznacza to, że przedsiębiorca taki nie może się z niej zwolnić i obciążony jest nią niezależnie od tego czy spowodował wadliwą jakość paliwa i czy ponosi on z tego tytułu jakąkolwiek winę. Sprzedawca ponosi odpowiedzialność nawet jeżeli nie wiedział, iż wprowadzane do

obrotu paliwo nie spełnia określonych wymagań. Ponownie należy zatem zauważyć, że jedyną przesłanką zastosowania art. 24 ust. 1 omawianej ustawy jest wykazanie w wyniku badań, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli rozporządzeniu. Przepis ten statuuje zasadę, że jeśli paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszty jego badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a jeśli nie spełnia - przedsiębiorca. Ustawodawca nie przewidział zastosowania w niniejszym przepisie przesłanek egzoneracyjnych, tworzących wyjątek od odpowiedzialności na zasadzie ryzyka. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie jest w systemie polskiego prawa wyjątkiem, w którym w przypadku odpowiedzialności opartej na zasadzie ryzyka, nie przewidziano zastosowania przesłanek egzoneracyjnych.

Z tego też względu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez Strony we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, że decyzja z 7 listopada 2018 r. nr DIH-2 Nr 71/2018 była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 201).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

z up. P R E Z E S A

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

\$PODPIS
Dorota Karczewska
Wiceprezes